

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 284/2010-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. Š., V., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na verejné prerokovanie veci v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 8 C/189/2007 z 22. apríla 2009 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 8 C/189/2007-141 z 24. apríla 2009 a postupom a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10 Co/191/2009 z 18. februára 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2010 doručená sťažnosť M. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného

práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na verejné prerokovanie vecí v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom a rozsudkom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 C/189/2007 z 22. apríla 2009 v spojení s dopĺňacím rozsudkom okresného súdu č. k. 8 C/189/2007-141 z 24. apríla 2009 a postupom a rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 10 Co/191/2009 z 18. februára 2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 8 C/189/2007 z 22. apríla 2009 v spojení s dopĺňacím rozsudkom okresného súdu č. k. 8 C/189/2007-141 z 24. apríla 2009 bol sťažovateľ zaviazaný na zaplatenie sumy 1 601,90 € s príslušenstvom z dôvodu nezaplatenia faktúry za vykonanie diela. Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 10 Co/191/2009 z 18. februára 2010 potvrdil rozsudok okresného súdu v časti zaplatenia sumy 1 601,90 € s príslušenstvom. Podľa názoru sťažovateľa „... *Krajský súd v Žiline ako súd odvolací svojím konaním a rozhodnutím mne sťažovateľovi odoprel poskytnúť právnu ochranu v rámci odvolacieho konania, keď rozhodol bez pojednávania a odmietol pripustiť dôkazy navrhované pred súdom prvého stupňa...*“. Sťažovateľ preto navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru a zrušil ním namietané rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu. Zároveň požadoval priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 15 000 €.

Pretože sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosť podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), výzvou z 13. mája 2010 ho ústavný súd vyzval na predloženie splnomocnenia pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy a zároveň ho upozornil, že ak nepredloží

splnomocnenie v uvedenej lehote, ústavný súd môže jeho sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na túto výzvu sťažovateľ reagoval podaním z 18. mája 2010 doručeným ústavnému súdu 24. mája 2010, ku ktorému sťažovateľ pripojil osvedčenie Slovenskej advokátskej komory č. 2260 potvrdzujúce, že sťažovateľ je od 1. januára 2004 zapísaný do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory a je oprávnený vykonávať advokátsku prax. Preto podľa názoru sťažovateľa „*v konaní vyššie uvedenej sp.zn. nemusím byť zastúpený iným advokátom*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ aj napriek upozorneniu ústavného súdu, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, toto splnomocnenie v lehote stanovenej ústavným súdom nepredložil dovôdiac tým, že on sám je

ako advokát zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory oprávnený vykonávať advokátsku prax, a preto v konaní pred ústavným súdom nemusí byť zastúpený iným advokátom.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde (ani z iných jeho ustanovení) nevyplýva, že by sťažovateľ, ktorý je sám advokátom, nemusel byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený iným advokátom, teda že by nemal povinnosť pripojiť k návrhu na začatie konania splnomocnenie na jeho zastupovanie iným advokátom.

Ústavný súd opierajúc sa o svoju konštantnú judikatúru (podobne III. ÚS 37/02, I. ÚS 93/02 a I. ÚS 125/03) konštatuje, že ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde neumožňuje upustiť v konaní pred ústavným súdom od právneho zastúpenia advokátom, a to ani v prípadoch, ak je sťažovateľ sám advokátom.

Vzhľadom na to, že ústavný súd upozornil sťažovateľa, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, a tiež vzhľadom na to, že sťažovateľ v lehote stanovenej ústavným súdom a ani do dňa jej predbežného prerokovania splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nepredložil, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol pre

nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2010